

Д.І. БАГАЛІЙ ЯК ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНИЙ ДІЯЧ
Озерський Ю.І.
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м.Харків

У листопаді 2017 року виповнюється 160 років від дня народження Дмитра Івановича Багалія — одного з найвідоміших харків'ян, видатного українського історика і громадсько-політичного діяча. Його внесок у вивчення історії Слобожанщини та України важко переоцінити, значення його постаті для розвитку української культури не підлягає сумніву.

Ще у 90-х рр. ХХ ст. стався новий злет популярності Д.І. Багалія як «літописця історії Слобожанщини», але його громадська діяльність залишилась поза увагою істориків.

Д. І. Багалій зарекомендував себе як поміркований політик, зорієнтований на ліберально-демократичні ідеали, прихильник еволюційного курсу реформ. Його праця у складі Державної Ради (1906, 1910-1914 рр.) утвердила за ним репутацію прогресивного, не схильного до радикалізму і екстремізму громадсько-політичного діяча.

Д.І.Багалій обіймав посаду Харківського міського голови з грудня 1914 до липня 1917 рр. Знайомство з міським господарством (він працював гласним міської думи, ректором Харківського університету) сприяло яскравому історичному висвітленню двохтомної історії міста.

Очолювати Харків Д. І. Багалію довелося за умов Першої світової війни, коли стан міського господарства і рівень життя мешканців міста погіршувалися. І міському голові доводилося працювати над вирішенням пекучих проблем життя: знаходити кредити і пожертви приватних осіб на допомогу родинам військовослужбовців-харків'ян, поранених, хворих, переміщених осіб, забезпечення продовольством і паливом військових частин.

Завдяки його організаторським і політичним здібностям у Харкові успішно функціонували і розширювали свою мережу міська електрична станція, трамвай і водогін, було побудовано міську каналізацію, утилізаційний завод і асенізаційний обоз, був відкритий критий ринок на Благовіщенському базарі.

Таким чином, видатний історик виявився талановитим і ефективним адміністратором, копітка повсякденна праця якого з вирішення проблем Харкова у складні роки Першої світової війни виявилася призабутою на фоні вивчення його непересічного наукового доробку і ще потребує досконального аналізу.